

for det nævnte Mar, bleve udstemte af Thinget efter Udvalgets Indstilling. Der fordres altsaa her Bevillinger til Fortsættelse af ikke bevilgede Foranstaltninger. Der er naturligvis her to Veie at gaa, enten den Veie atter at negte Bevillingen her og saa, hvis Ministeren dog skulde tage Pengene, gaa Rigsrettens Veie, eller først til Statsrevisionen og lade Sagen saaledes trække ud. Det var en Fremgangsmaade, man kunde bruge. Men jeg antager, det vilde være muligt, at man foretrak at gaa en anden Veie — jeg kan ikke bestemt sige det; det maa staa hen til Udvalgets nærmere Overveielse — og virkelig bevilge Ministeren, hvad der saaledes maatte anses at være nødvendigt til Guldførelsen af de saaledes begyndte Arbejder, men naturligvis da bevilge det paa den ordinære Finantslov for iaar og istedetfor andre Summer, der ellers vilde være bevilgede. Jeg antager, det vilde være Ministeren den behageligste Form. Det vilde fri ham for det tunge Ansvar at gaa med en Rigsretstiltale forevænde over Hovedet og med Statsrevisionens Kritik følgende sig i Hælene, men ialtfald vil det heller ikke være dette Hensyn alene, der er bestemmende, og det er Noget, hvorom jeg i det Hele kun kan udtale mig med stort Forbehold, da denne Sag ikke er endelig behandlet, men skulde det være, at man vilde bevilge disse Udgifter alligevel, vilde det være naturligt at bevilge dem paa den ordinære Finantslov, og da maa der være Plads til dem der. Det er en af Grundene til, at man har sat Udgifterne til ekstraordinære Foranstaltninger iaar længere ned end ellers. Jeg vil ikke sige den eneste Grund. Der kan være Grund til at gaa noget mindre rask frem her end tidligere, maaste sætte Bevillingerne ialtfald noget ned, men det har ikke været Meningen at gaa ubetinget saa langt ned som til 13—1400,000 Kr., idet man, som jeg vist nu har tilstrækkelig begrundet, har villet holde sig Muligheden aaben for at kunne bevilge enkelte af disse paa Tillægsbevillingsloven forlangte Summer paa den ordinære Finantslov. — Saa er der endelig 3 Poster, som ere negtede, og som jeg kommer til noget nærmere at begrunde. Det er Posterne paa § 26, IV. 2. q. r. og s., nemlig tre Bevillinger til et Barakkeetablissement til Sommerfalde og til Opførelsen af den tredje

ny grundmurede Stald ved Ny-Artillerikaserne. Grunden til, at man har negtet disse Bevillinger er de Oplysninger, der herom ere meddelte i Anmærkningerne. Deri findes nemlig følgende Oplysninger, som jeg skal tillade mig tildels at oplæse. Ifjor forlangtes der til et Træbarakkeetablissement til Feltartilleriet paa Amager 100,000 Kr. som første Bidrag til en samlet Sum af 200,000 Kr. Der blev imidlertid kun bevilget 50,000 Kr. Det var altsaa Bevillingen, saaledes som den fremgik af Forhandlingerne ifjor. Paa Finantsloven for 1882—83 var altsaa bevilget 50,000 Kr. til et Træbarakkeetablissement for Feltartilleriet paa Amager. Nu skal der imidlertid, ser jeg af Anmærkningerne — og jeg har forresten ogsaa set det tidligere — være fremkommet Udtalelser her i Salen om at anvende denne Bevilling paa anden Maade. Efter den Maade, hvorpaa det staar i Anmærkningerne, maatte man foranlediges til at tro, at det er Udtalelser, fremsatte af Fler-tallet, altsaa Udtalelser, der kunde berettige Ministeren til at benytte Bevillingen paa en anden Maade, end den formelt er given. Det er imidlertid ikke Tilfældet. De Udtalelser, der her findes omtalte i Betænkningen, ere Udtalelser af et Medlem af Mindretallet, altsaa Udtalelser, der ikke have nogen Betydning for Thingets Afstemning i saa Henseende. Det undrer mig, at det er anført paa den Maade i Anmærkningerne til Regeringsforslaget, thi det er aabenbart vildledende. Der er aabenbart neppe nogen Grund til i det Hele at anføre disse Udtalelser; man maatte da ialtfald have anført dem saaledes, at man kunde se, det er Udtalelser, der ikke have været bestemmende for Thingets Afstemning i denne Sag. Imidlertid, hvad enten de have spillet en Rolle for den høitærede Minister eller ikke, er det sikkert, at Ministeren derefter har foretaget en nærmere Overveielse af, om det virkelig var hensigtsmæssigt at anvende den begjærede Bevilling paa den Maade, den var given, og, som han nærmere oplyser, han har undersøgt, om man ikke istedetfor at bygge et Træbarakkeetablissement til hele Feltartilleriet kunde nøies med Nybygninger til 2det Artilleriregiment og saa istedetfor, ved Hjælp af de Penge, der paa den Maade sparede, foretage andre Foranstaltninger, som ikke vare bevilgede, nemlig Opførelse af forskjel-